

старице. Зашто? Човек који не прима савете од других показује да у себи гаји велики егоизам, гордост и томе слично. И ма колико да је расположен и љубазан у неком друштву, он не може да постане добар супруг, да у току читавог живота у миру живи са „другим полом“. Његов велики егоизам захтева да све буде по његовом, презирући и газећи хладнокрвно свога супруга, односно своју супругу. Међутим, човек који прихвата савете од других људи показује да је смирен, да зна да попусти, да поштује мишљење другог човека, не жели да све буде по његовом, и стога је он одговарајућа особа за доживотан, добар супружнички живот.

Пријатељу, читаоче, можда ћеш рећи: „За Мене је већ касно. Ја сам већ начинио свој избор и погрешио. Оженио сам жену тешког карактера. Љубав ме је заслепела.“ И за то постоји решење. Како да не!

Послушај: супружничку везу чине две особе, ти и твоја жена. Ако се исправи једно од вас двоје, ако један од вас постане смиренији и попустљивији, већ је ваш однос побољшан за педесет посто! Значи, учини ти први корак. Ти постани смиренији, трпељивији, слаткоречивији, и тада ће полако да се промени и твоја жена.

архиепископ Јован Шаховској **ФИЛОСОФИЈА ГЛУМЕ (4)**

Све се ово односи на ученике Слова, на бијеле иноке, на бијеле хришћане. За „вањске“ (1 Кор. 5:13), пак, важе друге ријечи. За њих је театар, вјероватно, и користан, као неко претходно, припремно обликовање хаоса живота. Тако за вањске људе може да буде користан рат. Рат хришћанину не може да донесе духовно исцјељење, али за човјека који је утонуо у развратни, користољубиви живот, рат може бити чак и јединствено средство тријежњења. У томе и јесте смисао рата, као промислитељног попуштења, одвлачења човјека од ситног, себелубивог живота – ка животу жртвеном; од пакла похоти и сласти – ка границама стварног битија. Хришћанина рат може да огруби, оземљи, може да га утопи у плотску стихију; за себелубивог, „плотског“, пак, човјека рат може да значи повратак ка стварном духовном животу. За хришћанина

театар представља духовну болест, противрјечност у стремљењима најдубљих покрета његове душе; за злочинца, за окорјелог егоисту, за профанисану душу, пак, театар може да представља степену више ка духовној племенитости. Што театар сам по себи буде моралнији, чистији, тим ће он кориснији бити за дато друштво. Суштински је, наиме, важно да увијек буде очуван основни закон духовног усавршавања: треба се окруживати околностима које узвишују, а не унижавају ниво душе. Зато, када се говори о такозваним културним вриједностима свијета, уопште не може бити апсолутних критеријума и оцјена; оцјенити њихов позитивни смисао и тежину могуће је само у односу на датог, тачно одређеног човјека, а никако не у односу на комплекс људског друштва. За ученике Слова театар представља духовни пад; за људе плоти он може да представља раст, уздизање.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДВАДЕСТ ДРУГА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

свети мученик Јерон са дружином

Лк. 16, 19 - 31, зч. 83; Гал. 6, 11 - 18, зач. 215.

архимандрит Јован (Крстијанкин)
О БОГАТАШУ И ЛАЗАРУ

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Дани теку и лете; сати лете и не заустављају се, у силовитом току времена свет се ближи своме крају.

Дани и сати те поткрадају и пљачкају као лопови и грабљивци нит твог живота се постепено кида и скраћује.

Дани предају твој живот погребењу, сати Га терају у Гроб, а заједно са данима и сатима нестаје на земљи и твој живот (преподобни Јефрем Сиријски).

Драги моји! Нестаје на земљи живот земнородних, и неће бити нигда да неко довијека живи, и да не види гроба (Пс. 49, 89). Свима бива једнако: праведнику бива као безбожнику... они одлазе ка умрлима (Књ. проп. 9, 23). Ниједан човек не зна ни дан ни час када ће једини пут у животу познати и окусити тајну смрти. И ова тајна је непромењиви и неоспорни глас вечности.

Светом непрестано одјекује глас вечности. И онда, када га ми у свом младенаштву не схватамо, и када у испразности живота заборављамо на њега, све док нас онај страшни изасланик не подсети на себе смрћу

нама блиских људи.

Осврнимо се око себе: колико је наших рођака, пријатеља и познаника већ узела смрт? Узела их је и они су отишли у тајну, несхватљиву живима. А једном, у тренутку који не знамо, она ће и нас позвати на послушање гласу вечности.

Смрт ће ући и у наш живот. Душу – дах живота, Дух Божији, који живи у нама Господ ће позвати к Себи, а пролазно тело, које душа оставља јесте земља и у земљу ће отићи. Само један трен, па ће за онога, који је окусио смрт, пасти граница која дели земаљски живот од тајне живота после смрти, а живи ће се опет поклонити пред несхватљивом тајном, и многобројна 'зашто' ће остати без одговора.

Смрт! Зашто је она завирила у колевку новорођенчета? И као рајска птица, прхнула је душа која тек што је дошла на свет. Зашто је у цвету младости покошен живот здравог, снажног и на земљи још увек потребног човека? Међутим, трошна, немоћна старост мучи се у очекивању смрти, а ње нема па нема и живот држи изнемоглу душу, уморну од живота. Горди људски ум остаје немоћан и повлачи се пред тајном смрти, јер

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

је то тајна Божија.

Зар то није тајна? Ко има уши да чује, нека чује (Мт. 13, 9).

Зар Бог није благоизволео да објави по васељени Своју вољу у светим и строгим одредбама вечности – блаженој за послушне и страшној за непокорне? Господ није оставио Своју творевину у незнању, него је Цркви дао Свето Писмо и Своје откровење. И као што је открио тајну стварања света и тајну његовог краја, Он је тако човеку на поуку за спасење од смрти даровао и знање о људском животу и о његовом коначном циљу.

Не бојте се оних који убијају тело а душу не могу убити, него се више бојте онога који може и душу и тело погубити у паклу (Мт. 10,28).

Грех је једини стварни страх, и то ужасан страх, јер гријех учињен рађа смрт, разрушавајући тело болешћу, а бесмртну душу свезујући пакленим оковима (Јак. 1,15). Ево оног страха на који нас упозорава Спаситељ.

Не бој се смрти која одваја душу од тела, то је прва смрт. Она ти је страшна, човече, зато што ти је непозната, али не одређује она твој живот у вечности. Иза ње стоји друга смрт, одгајена грехом, која своју жрт-

ву одваја од Бога и шаље је у вечни живот у мукама. За човека је земаљски живот само почетак вечности.

Приликом стварања живота, на земљи није било смрти, али је кроз грех смрт ушла у свет и у првом Адаму умиру његови потомци. Међутим, у другом Адаму – у Христу – сви ће оживети, по обећању Божијем. Настаће време када ће Христос коначно уништити смрт.

И смрти неће бити више, говори Господ у Откровењу датом светом апостолу Јовану Богослову (Откр. 21, 4). Међутим, за многе ће ова жељена и радосна вест о вечном животу истовремено постати и страшна вест.

Мртви ће чути глас Сина Божијега, и чувши га оживеће... И изићи ће они који су чинили добро у васкрсење живота, а они који су чинили зло у васкрсење суда (Јн. 5, 25,29). Смрти више неће бити, него ће све обухватити вечни живот, све ће обухватити васкрсење. За једне, то ће бити васкрсење живота у светлости Божије љубави, очекивано, прижељкивано, страдањима достигнуто и радосно. За друге, то ће такође бити васкрсење, али у тами најкрајњој, нежељено, неочекивано, непотребно и страшно.

архимандрит Василије (Бакојанис)

ИЗБОР СУПРУЖНИКА

„Кад кренеш на пут, помолити се једанпут. Кад кренеш у рат, помолити се двапут. Али, ако треба да ступиш у брак, помолити се трипут!“ (грчка народна пословица)

Једно од најважнијих питања које човек треба да реши у свом животу јесте избор супружника јер ће избор супруга, односно супруге утицати, позитивно или негативно, на

душевно стање човека, на његов живот, карактер итд. Већина људи не бира свог животног сапутника већ им он бива „наметнут“ осећањима, заљубљеношћу! Међутим, када заљубљеност овлада срцем, онда разум изветри из главе. А када заљубљеност престане, тада разум долази на њено место. „Када сам се венчао, знао сам да сам се заљубио у њене предивне зелене очи. Није

много прошло кад сам схватио да сам добио читаву жену!“, говорио је један разведен човек. Због тога, брате, покушај да изабереш своју будућу супругу на основу свог разума, а не на основу својих осећања која

увек крај себе имаш једног доброг супруга, односно супругу!

Међутим, једна ствар је да се неко нађе са друштвом на два-три сата, и буде фин и расположен, а друга

Ако желиш некога да исправиш од недостатака, не мисли да ћеш га исправити само својим средствима: сами ми више кваримо ствар својим сопственим страстима, на пример гордошћу и произишлом од тога раздражљивошћу; Но пренеси на Господа бригу своју (Пс. 54, 23) и помолити се Њему који испитује наша срца и бубреге (ар. Пс. 7, 10), од свег срца, да би Он Сам просветлио ум и срце човека; ако Он увиди да твоја молитва дише љубављу и излази од свег срца, онда ће сигурно да испуни жеље твога срца и ти ћеш ускоро рећи видевши промену у оном за шта се молиш: ова је измена деснице Вишњег (Пс. 76,11)

свешти њаведни Јован Кронштатски

имају „датум истека“. „Пре него што се ожениш отвори четворо очију. Када се будеш оженио, очи држи полузатворене“ (грчка народна пословица). А не обрнуто, да ти пре брака очи буду полузатворене, а после широм отворене!

Група научника на Медицинском факултету Универзитета на Криту је научно доказала да наш мозак

„преписује“ понашање људи који су у нашем окружењу. („Еλευθερουλια“, 27.09.2008). Са разроким си спавао, разрок си се пробудио“, каже грчка народна пословица.

Никола Христакис, професор социологије на Универзитету Харвард, изабран за једног од двадесет најугледнијих научника у 2009-ој години, говори о „вирусу среће“, подразумевајући под тиме да се срећа преноси са човека на човека, као вирус грипа. Он каже: „Када су наши пријатељи, наши рођаци, сарадници, суседи срећнији и ми сами смо срећнији“ („Вημα“, 06.05.2009). Размислите сада како је то добро да

да неко буде са тобом целог живота. Дакле, велико је питање да ли је то конкретна лице из тог друштва, способно да живи целог живота са тобом, да постане твој супруг, односно супруга! Како у то да будемо сигурни?

„Бако! ћерка ми се верила! Удаће се за правог момчину! Школван, има добар посао!“, саопштио је отац једној мудрој осамдесетогодишњој старици. Међутим, старица се није одушевила и није му на то ништа одговорила. Међутим, девојчин отац је поновио:

„Верила ми се кћерка! Момак је добар, школован, има добру плату! Шта да ти кажем?“

Бака је поново ћутала. А тај отац је и даље наставио:

„Бако, чујеш ли ме? Ђерка ми се верила! Момак је добар, школован, има добру плату...“

Но, бака је сада одушевљеног оца упитала строго: „Дедер, ми реци, да ли тај момак, што ће оженити твоју ћерку, прихвата савете?“

Мудар и реалистичан одговор